

Mèxic, D.F. 12 d'octubre del 1954

Estimats pares i Joan: ahir, en una veritable exhibició de desballes-
tament postal, vaig rebre, de mans d'un mateix carter i alhora, la
carta felicitant a la Rosa i al Raimon, datada el 29 d'agost, i la
del pare, datada el 3 d'octubre. Ja veuen -i ho veig jo- que no ens
hem d'amollnar excessivament si, de tant en tant, es produeixen lla-
cunes de les quals nosaltres no som responsables. ¿Coincidirà això
amb el rumor -insistent entre nosaltres- d'una nova tancada de l'es-
cletxa?

Ja tinc "Os melhores contos catalaes". Fa realment
bonic i representa una tasca ~~mx~~ remarcable de divulgació, o millor
d'universalització, de les nostres lletres. Pertany a "Portugalia Edi-
tora", de Lisboa. Li adjunto un prospecte perquè prengui nota, si li
interessa, de l'adreça.

No sé si ha vist l'assaig d'en Tasis i Marca que por-
ta el títol "La novel·la catalana" i on se m'esmenta honorablement.
De mica en mica, el meu nom almenys, va tornant a Catalunya.

Del paràgraf que falta a "La Ciència i la mesura" m'és
impossible ocupar-me'n, perquè no tinc còpia del conte. Si no és pos-
sible trametre'm el fragment, tal com vaig demanar fa dies, ¿no seria
possible suprimir totes les ratlles suspectes, el paràgraf sencer?
D'"El primer Arlequí" en tinc l'exemplar que va enviar-me el pare ja
fa temps, però suposo que vostès també en deuen tenir algun. Si calgués,
podria tornar-li el que tinc al meu poder.

A Mèxic, ha entrat en premsa un llibre "Los mejores cuentos policíacos y de misterio de la literatura universal" on figura, també, el meu "La ratlla i el desig". Aquest sí que no tindrè excusa si no me l'aprene de memòria!

"El desert", si no el troben, li puc enviar de seguida. Ja sap, pare, per quin motiu no li trameto "Pont Blau". En Riera, el seu director, té l'obsessió de la política, i no es pot estar de fer-ne. Es un cas semblant al del pare de la Rosa amb la "La nostra revista". Per al número que dedicarà al setantè aniversari d'en Carner, m'ha demanat un conte, i jo no li puc negar, adesgrat que no em fa gràcia anar acompanyat de conspicus pamfletistes. Sempre temo que això pugui perjudicar la publicació del meu llibre a Barcelona, que és una gran il·lusió meva. De totes maneres, des de fa molts anys, la meua signatura només avala treballs estrictament literaris. En Tasis té "PB" a la venda.

Els adjunto "la foto de família". Es treta davant la casa dels Roure-Torrent, la mateixa on nosaltres vam viure durant tres anys. El dia de la foto, ens preparàvem per anar a dinar a casa de la filla d'en Peypoch, casada amb un excel·lent xicot que es diu Angel Messeguer. Estàvem convidats a dinar (estaria millor parlar de banquet) per a cel·lebrar la inauguració de la casa "pròpia" que ha estrenat fa poc el simpàtic matrimoni.

Esperem el retorn d'en Vidal. No sabem si vindrà sol o amb la Dolors i els nens. Nosaltres ens pensem que vindrà sol, ja que ens digué que per Nadal volia tornar a Catalunya i ens sembla un treball molt gran per tan poc temps. Esperem que en Vidal ens parlara d'una ^{manera} extensa, sincera i cordial de tots els punts de vista de vostès.

Rebin una forta abraçada del seu

Fre

Records molt afectuosos de la Rosa i dels nens!